

NYÁRI KOCKÁK

50 Vasadi Péter

Itt ülök a kirakatban.
Ez egy belga örömház.
Mit bámulsz. Bámulhatsz,
hisz azért vagyok itt,
hogy beszédülj hozzánk
a két kirakat közt,
egyik kínálja a húst
némi takarással,
a másik lefüggönyözött.
Te idegen vagy? Látszik
rajtad. Nálatok nem
szokták magukat mutogatni
a lányok? Nem? Micsoda
ósvi dolog! Mi van ebben!
Szétvetett lábbal üldögélek
egy órácskát, mindig
akad valaki... Én egy
csupavér, mindenre kész
tubarózsa vagyok. Mit
kérsz? Micsodát? Sós
kiflit? Az nincs. Nem
pékség ez, te... Ez, ilyen
viszont van. Kéred? Ne
ijedj meg, Kófic! Látom
rajtad... Ezt meg mi lelte?
Hogy elsietett... Ostoba vagy!
Pedig veled szívesen... Buta,
buta, buta, te! Buta!
(Dühösen dobbant, s össze-
rántja a függönyt.)

Függöny

*

Mik ezek? Orvosság?
...Az. Gyöngy-gyógy-bogyók.

*

Mindent lehet, de nem mindent
szabad, mert nem-szabadulsz.

RIGÓNÓTA

A rigók tiszteletére

51

Itt füttyül, hé,
a Rigó Pityuka!
Ki gúnyosan, sőt szemtelenül
röpköd s ugrál a kétlábúak
turcsi orra előtt. És figyel
ám a cicákra, s közben
nagyokat s élesen csattog,
füttyörészget. És igenis
a rigócska Pityu nem ócska
fiú! Csináljátok utánam!
Huss!

Mondd, anyukám, merre kószál
eb-megugatta fiad?
Hol van a fiú, s mindig újra:
hol van a fiú! Magad keresd
nagyokos apja fiának,
ő még rajtad is túlcicomázza
örökös udvarlását, pedig aztán
te csakugyan értettél hozzá,
hogy csavarintsd el
a rigóhajadon fejeket!
Hol van az a sárgacsőrű fiú!
Pittyeg, röpköd, kavarog
föl-alá, mint vihar
ébredtén a tölcséresedő
por, azt se tudod, ki veri
föl jobban, a szél vagy az
éhenkórász rigó-csapatok!
...Csak tudnék rá igazán
haragudni, de nem megy.

*

Így voltál velem is anyukám.
...Na, látom, jobb most,
ha tovább füttyögök innen.